Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud. Potînga Iurie)
Dosarul nr. 2r-1682/24
2-24047013-02-2r-29052024

D E C I Z I E

04 iunie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele ședinței, judecător Panov Ana
Judecătorii Malîi Ala
Cojocaru Olga

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către *****,

în cauza civilă la cererea depusă de ***** și în interesul copilului minor ***** privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului *****,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 aprilie 2024, prin care cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La data de 29 aprilie 2024, ***** și în interesul copilului minor ***** a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului *****.

În motivarea cererii a învederat că în fapt, reclamanta/victima *****, a.n ***** în anul 2008 a fost victima unui viol săvârșit de *****, a.n *****şi încă un bărbat. Atunci a fost ţinută câteva zile într-o pădure, maltratată, bătură şi violată în repetate rânduri. De frică şi din starea de şoc în care se afla, nu s-a adresat la poliţie sau la organele de drept. Apoi o perioadă pârâtul a fost plecat peste hotare.

În anul 2017 când pârâtul a revenit în ţară, fiind și vecini, a profitat de starea ei de frică faţă de el şi din nou a obligat-o să întreţină relaţii intime cu el, în repetate rânduri, ba chiar o forţa să vină la el acasă să îndeplinesc anumite munci casnice. A precizat că trauma pe care a suferit-o în urma actelor de viol şi violenţă fizică, i-au creat o stare de frică şi incapacitate de a reacţiona atunci când se întâlnesc.

În anul 2021 în urma relaţiilor intime forţate la care a fost supusă a rămas însărcinată. Familia a obligat-o să întrerupă sarcina, însă ea a refuzat să facă acest lucru. Pe parcursul sarcinii pârâtul a continuat să-şi menţină controlul asupra acesteia prin acte de violenţă fizică psihologică chiar şi sexuală. Mereu a manifestat faţă de ultima un comportament înjositor, de control şi de putere, a făcut-o să se simte inferioară lui şi neajutorată.

A comunicat că, după ce a născut copilul minor, din dorinţa de a-l proteja de acte de violenţă directă, dar şi acte de violenţă la care ar putea fi martor, a decis să-și apere drepturile, astfel a decis să sesizeze poliţia în legătură cu calvarul prin care trecea.

A relatat că, un alt act grav de violenţă la care a fost supusă de pârât a avut loc acum câţiva ani când pârâtul a bătut-o foarte crunt, a lovit-o cu piciorul în regiunea capului, i-a rupt maxilarul şi i-a provocat o traumă foarte mare în regiunea pieptului. Pârâtul împreună cu mama sa au încercat să acopere acest lucru să nu afle autorităţile.

A menționat că, o ţineau forţat închisă şi îi făceau injecţii pentru a-i lua durerile şi pentru a nu se adresa la medic. A arătat că într-o săptămână, după ce i-au trecut un pic durerile și a avut posibilitatea să se deplaseze, a fugit de la ei, la părinții/mama ei acasă. Tot în acea perioadă

pârâtul a obligat-o să iasă în oraş. Când a ajuns la locul comunicat de el, a observat că pârâtul era în conflict cu mai mulţi bărbaţi, în jur de 10 persoane. A fost chemată poliţia, iar pârâtul a obligat-o atunci să meargă la expertiza medico-legală, el a mers cu ea şi a insistat să zică că a fost și ea lovită de persoanele respective, însă medicul legist a comunicat că vătămările pe care le avea nu coincid cu perioada declarată de pârât.

La data de 05 august 2023, pârâtul a adus-o forţat la domiciliul său şi a impus să-i facă lucruri prin gospodărie. Susține că fiindu-i frică de reacţiile sale agresive a acceptat să facă acest lucru, chiar dacă era împotriva voinţei sale. Pârâtul a fost plecat pentru o perioadă scurtă apoi a revenit acasă şi a început să o agreseze fizic şi psihologic, arunca în direcţia ei şi al copilului minor comun cu farfurii şi borcane. De frică să nu fie lovit copilul, s-a aşezat deasupra lui pentru a-l proteja. Pârâtul a lovit-o atunci cu o farfurie în regiunea capului. Farfuria s-a stricat în urma loviturii, iar ei i-au fost cauzate vătămări corporale. Atunci reclamanta a solicitat ajutor la serviciul 112, la faţa locului s-a deplasat un echipaj de poliţie, care a dispus emiterea unui ordin de restricţie de urgenţă.

A învederat că, toate aceste acte de violenţă pârâtul le întreprinde în raport cu reclamanta pentru a-şi manifesta controlul asupra ei. La moment pârâtul o ameninţă că-i va lua copilul şi din nou o ameninţă cu aplicarea violenţei. De multe ori a fost urmărită de pârât şi agresată în stradă. Astfel fiind îngrijorată de siguranţa ei şi a copilului minor a decis să apeleze la un centru de plasament şi să adreseze cu prezenta cerere de emitere a ordonanţei de protecţie.

În contextul celor relatate supra, susține că are stări de frică şi anxietate de comportamentul necontrolat al pârâtului. Are nevoie de liniște şi de o atmosferă sănătoasă din punct de vedere emoţional, iar scopul prezentei cereri este doar protecţia ei şi a copilului minor în calitate de victime ale violenţei în familie şi prevenirea unor potenţiale agresiuni asupra acestei, îi este frică să meargă pe stradă sau să iasă din propria casă.

Din cauza violenţei la care a fost supusă, amenințările din partea agresorului, frica de violenţele ulterioare, continui să se afle într-o situație vulnerabilă. Crede că în continuare este supusă riscului de a fi lovită, umilită, maltratată, mai ales că pârâtul o ameninţă sistematic.

A subliniat că, pârâtul îi dirijează acţiunile şi viaţa, o ameninţă cu moartea. Ultimul timp agresorul a devenit şi mai violent, permanent înjură, numeşte cu cuvinte necenzurate, toţi vecinii cunosc de comportamentul lui agresiv. Întrucât amenințările agresorului pot deveni realitate, deoarece acesta consumă droguri, iar în starea de ebrietate narcotică el nu își poate controla accesele de furie îi ieste frică să stea în propria casă.

Din acest motiv, reclamanta *****, și în interesul copilului minor ***** solicită eliberarea ordonanţei de protecţie în baza legii nr.45 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie din 01.03.2007 şi în baza art.278 /3- 278/7 Cod de procedură Civilă, pe un termen de 3 luni. Obligarea agresorului ***** de a sta de parte locuința situată or. Cahul, str. Mihail Kogălniceanu, nr.34 de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima, cu alte persoane dependente de ea și interzicerea să se apropie de anumite locuri.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 aprilie 2024, s-a admis cererea înaintată de ***** și în interesul copilului minor ***** privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului *****.

S-a aplicat ordonanța de protecție în privința ***** și în interesul copilului minor ***** pe un termen de 3 (trei) luni. Ordonanţa de protecţie se execută imediat.

S-a explicat lui ***** că nerespectarea măsurilor de protecţie aplicate se pedepseşte în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Executarea ordonanţei de protecţie se pune în sarcina Inspectoratului General de Poliție și Inspectoratului de Poliţie Cahul.

În temeiul încheierii emise, la aceeași dată 29 aprilie 2024, de către Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a fost emisă ordonanță de protecție, prin care s-a dispus:

Se obligă ***** a.n.*****IDNP ***** - de a sta departe de locuința – or.Cahul, str.Mihail Kogălniceanu nr.34 și locul aflării a victimei ***** și a copilului minor ***** la o distanță de 500 metri, excluzând orice contract vizual.

Se obligă ***** a.n.*****IDNP ***** de a nu contacta și comunica cu victima ***** și copilul minor *****, la telefon, rețelele de socializare, poștei, poștei electronice s-au prin orice alt mod posibil, inclusiv în mod indirect prin intermediul rudelor apropiate sau a prietenilor. Măsurile de protecție se aplică pe un termen de 3 (trei) lun1 începând cu data de 29 aprilie 2024, ora 14:30.

Executarea ordonanței de protecție se pune în sarcina Inspectoratului General de Poliție și Inspectoratului de Poliţie Cahul, iar copia se remite Biroului de probațiune Chișinău și Biroului de probațiune Cahul, pentru monitorizare electronică.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 08 mai 2024 (conform plicului anexat), ***** a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 aprilie 2024, și ordonanței de protecție din 29 aprilie 2024.

În motivarea recursului, invocă că, domiciliază în mun. Cahul, iar despre existența unui proces de judecată în care se examinează solicitarea depusă de către *****, a aflat doar prin intermediul unui apel telefonic efectuat la ora 13:26 de către grefiera judecătorului Potânga Iurie, căreia i-a explicat că este în imposibilitate de a ajunge la ședința care a fost stabilită la ora 14:30, deoarece doar parcurgerea traseului Cahul-Chișinău ocupă circa 3 ore. Cu toate acestea cererea a fost examinată în lipsa s-a, ceea ce nu i-a permis exercitarea dreptului la apărare.

A specificat că, a locuit în concubinaj cu *****, însă nu mai locuiesc împreună de mai mult de 2 ani.

Învederează că *****, exercită abuziv drepturile sale și depune diverse cereri cu scopul de al împiedica în exercitarea drepturilor părintești.

Indică că, *****, prin intermediul proceselor de judecată și a organelor de drept, încearcă să nu-i permită exercitarea drepturilor părintești față de copilul său *****, motivul fiind imposibilitatea de a o asigura financiar la nivelul dorit de *****.

Relevă că, o asemenea situație a avut loc și la 26 septembrie 2023 când ***** a încercat prin intermediul instanței de judecată să-l împiedice să petreacă timpul cu copilul, fiind emisă ordonanță de protecție, iar prin decizia Curții de Apel Cahul din 06 decembrie 2023 a fost casată integral încheierea din 26 septembrie 2023, prin care au fost aplicate măsuri de protecție în privința Svetlanei Mocanu.

Invocă că, nu prezintă niciun un pericol nici pentru *****, nici pentru fiul său *****, nu a aplicat nici-o formă de violență domestică, iar la toate procesele de judecată intentate împotriva sa la cererile depuse de către ***** apar noi istorii despre trecutul până la nașterea copilului care, din proces în proces sunt mai groaznice și prin care ***** încearcă să-i păteze reputația.

Solicită admiterea recursului, anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 aprilie 2024 și ordonanței de protecție din 29 aprilie 2024.

În conformitate cu prevederile art.425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Cum rezultă din materialele cauzei, încheierea primei instanțe a fost emisă la data de 29 aprilie 2024, iar recursul a fost depus la 08 mai 2024, prin intermediul oficiului poștal. Respectiv, Colegiul judiciar constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților. Iar potrivit art. 428 alin.(1) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii.

Analizând argumentele cererii de recurs prin prisma actelor și circumstanțelor cauzei, raportate la dispozițiile legale incidente speței, Colegiul judiciar conchide că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, din motivele expuse în continuare.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01.03.2007 (în continuare Legea nr. 45/01.03.2007) stabilește că prevenirea și combaterea violenței în familie fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei și bărbați constituie elementul-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, dar și faptul că și copiii și bărbații pot fi de asemenea victime ale violenței.

Potrivit art. 3 alin. (1), alin. (2) lit. b) din Legea nr. 45/01.03.2007, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul și victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Potrivit art. 5 din Legea nr. 45/01.03.2007, prevenirea și combaterea violenței în familie se efectuează pe următoarele principii: a) legalitatea; b) egalitatea și nediscriminarea; c) confidențialitatea; d) accesul la justiție; e) protecția și securitatea victimei; f) cooperarea autorităților administrației publice cu societatea civilă și cu organizațiile internaționale.

În conformitate cu art. 278^7 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Din materialele dosarului instanţa de recurs reţine că, părțile s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj), prin urmare sunt membrii ai familie, în sensul Legii nr. 45/01.03.2007.

Astfel, invocând că este agresată fizic și psihic de către *****, petiționara ***** a depus în instanță cerere privind eliberarea ordonanței de protecție împotriva acțiunilor agresorului, în privința sa și a copilului minor *****.

Prima instanță a constatat temeinicia cererii, dispunând admiterea parțială a acesteia cu stabilirea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie pentru ***** și a copilului minor *****, soluție pe care Colegiul judiciar o consideră eronată din următoarele.

În conformitate cu art. 11 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007 (cu modificările ulterioare), victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.

Art. 2 din Legea enunțată (cu modificările ulterioare) definește violenţa în familie ca acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar, violenţa fizică constituie „vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar”.

În conformitate cu art. 278^7 Cod de procedură civilă coraborat cu art. 15 alin.(1) al Legi enunțate supra, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, pînă la soluţionarea cazului, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;

g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima;

h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;

i) interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În temeiul alin. (3) al aceluiaşi articol, măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 3 luni.

Iar potrivit art. 278^8 din Codul de procedură civilă, termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţa de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului.

La cererea întemeiată a victimei, instanţa de judecată poate revoca măsurile de protecţie aplicate, asigurîndu-se că voinţa victimei este liber exprimată şi că nu a fost supusă presiunilor din partea agresorului.

Instanța de recurs reține ca fiind neîntemeiată concluzia instanţei de fond, cu privire la necesitatea admiterii cererii depusă de ***** privind eliberarea ordonanței de protecție, avînd în vedere că, în speţă instanța de recurs nu a stabilit că aceasta este supusă agresiunii fizice și psihice din partea lui *****.

Instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată cererea de recurs declarată de către *****, or, concluzia instanței de fond cu privire la admiterea cererii depusă de ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protectie este bazată în exclusivitate pe declarațiile acesteia, care susține că este supusă violenţei fizice și psihice din partea lui *****.

Potrivit art. 278^6 alin. (3) din Codul de procedură civilă, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice.

Astfel, Colegiul judiciar reține că scopul eliberării ordonanţei de protecţie, în cazurile de violenţă în familie, constă în prevenirea unui risc real şi imediat pentru viaţa sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii commune a familiei.

Or, măsurile de protecție prevăzute de art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, constituie o măsură excepțională, menită să apere victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului, prin instituirea față de acesta a unor limitări.

Cu referire la cele ce preced, Colegiul judiciar reține că, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și iminent, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei. Prin urmare, examinând cererea cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, instanța va analiza probele administrate și va dispune aplicarea măsurilor de protecție doar în cazul în care se va constata cu certitudine faptul aplicării violenței și riscul real, iminent de repetare a actelor de violență.

De notat că, aceste limitări nu pot fi aplicate în cazul în care nu este probată iminența unui pericol de aplicare a violenței în familie, contrariul însemnând limitarea nejustificată a drepturilor persoanei, inclusiv a celor ce rezidă din raporturile de familie.

În acest punct de analiză, Colegiul judiciar remarcă că, contrar constatărilor primei instanțe, prin decizia Curții de Apel Cazul din 06 decembrie 2023, s-a admis recursul declarat de *****, casată încheierea Judecătoriei Cahul (sediul central) din 26 septembrie 2023, și emisă o nouă decizie prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea depusă de *****, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele viloenței în familie împotriva acțiunilor agresorului ***** (f.d.49-52).

De remarcat că, în prezenta cerere privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie ***** descrie aceleași fapte ca și în cererea depusă anterior la 25 septembrie 2023.

De altfel, la materialele cauzei lipsește vreo probă, ce ar indica la faptul aplicării violenței, precum și existența pericolului real și iminent din partea lui ***** în raport cu ***** și a copilului minor *****, și aceasta pentru că din înscrisurile administrate la materialele cauzei nu se atestă careva conduită violentă din partea pretinsului agresor.

Totodată, Colegiul judiciar conchide că, simplul fapt al relațiilor crispate dintre foștii

concubini nu necesită implicarea autorităților statului. Cu atât mai mult că, nu a fost dovedită agresiunea psihologică și comportamentul violent al lui *****. Astfel, nu s-a constatat un pericol asupra securității vieții și sănătății pretinsei victime ***** și a copilului comun *****.

În acest sens, instanța de recurs specifică că instituția aplicării măsurilor de protecție victimelor violenței în familie nu poate fi folosită de părți drept mijloc de răzbunare între acestea, întrucât este evident că la caz, între părți există divergențe în ceea ce privește stabilirea domiciliului copilului minori și stabilirea graficului de întrevederi.

Pornind de la aceste raționamente, Colegiul judiciar conchide despre netemeinicia cererii de eliberare a ordonanței de protecție, deoarece, în condițiile speței, aplicarea măsurilor de protecție nu este justificată.

În cumulul celor relatate, Colegiul judiciar conchide că pretinsa victimă ***** nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în justificarea cerințelor sale. Or, argumentele acesteia se combat prin constatările faptice descrise mai sus, raportate la prevederile legale incidente speței.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să confirme circumstanțele invocate în cerere și anume comportamentul violent și perpetuu al lui *****, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond neîntemeiat a dispus aplicarea măsurilor de protecție.

Din aceste motive, Colegiul judiciar va admite recursul, va casa încheierea primei instanțe și va emite o încheiere nouă de respingere a cererii depusă de ***** privind eliberarea ordonanței de protecție.

În conformitate cu art. 424 alin. (1), art. 426 alin. (3), art. 427 lit. c), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de *****.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 aprilie 2024, și se emite o încheiere nouă prin care:

Se respinge cererea depusă de ***** privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului *****.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător Panov Ana

Judecătorii Malîi Ala

Cojocaru Olga